

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 47. Pœnitentia Duci Austriæ injuncta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. eam sibi tanquam industriæ mercedem
 A.C. 1195. fervarent; sed Hugo, mille argenti
 marcis Regi datis, Diocesim suam in per-
 petuum ab hac servitute liberavit.

Rog. p. 712. S. Episcopus, anno millesimo centesi-
 mo nonagesimo primo Domo Religio-
 sas suæ Diocesis lustrans, in Abbatiam
 Virginum de *Godestove* venit, cumque
 ad orandum Ecclesiam intrasset, atque
 in Choro ante Altare tumulum e-
 ditissimum, velamentis sericis stratum,
 lampadibus & cereis circumdatum vi-
 disse, quæsit, cujus corpus hic sepul-
 tum esset? respondentibus Monialibus,
 esse sepulchrum Rosimundæ, Regis Hen-
 ricæ II. amicæ, cujus amore Princeps ille
 multa beneficia huic Ecclesiæ contulis-
 set, Episcopus ait: *Prostibulum fuit.*
Effodite, auferte eam hinc, & extra Ec-
clesiam inter alias feminas sepelite, ne
Religio Christiana risui exponatur &
vilescat, sicque exemplo isto discant mu-
lieres lasciviam & adulterium fugere.
 Sacræ Virgines Episcopo obsequentes,
 quod præceperat, executæ sunt.

§. XLVII.

Pœnitentia Duci Austriæ injuncta.

Cœlestinus Papa Leopoldum Austriæ
 Ducem fulmine Vaticano percussit,
 quod Richardum Regem Angliæ
 cepisset, Crucigerum, sub tutela Sacræ
 Sedis positum, quod ingens redemptionis
 pretium

pretium exegisset, & dum solveretur, Sæcul. XII.
 obsides imperasset. Duce satisfacturum A.C. 1195.
 se promittente, scripsit Papa Episcopo
 Veronensi Legato suo in hunc modum:
Præcipimus tibi, ut juramentum Ducis Rad. de Dic.
Austriæ recipias, quod mandatis nostris p. 675.
simpliciter obedire velit. Tunc vero in-
junges, ut omnes, quos detinet pro Rege
Angliæ obsides, liberos dimittat, pactis,
quibus Regem obstrinxit, renunciaret, quan-
tum lytri nomine accepit restituat, pro
illata injuria & damno plene satisfaciat.
His conditionibus Ducem suosque a Cen-
sura absolves, & Interdictum, quo Di-
tionibus ejus ligantur, tolles. Eos præterea
in terram sanctam proficisci, ibidemque
tanto tempore pro Jesu Christo militare,
quanto Rex Angliæ in carcere fuit, ju-
bebis. Si præscripta perficere detrectent,
omnes pristino excommunicationis vinculo
illigabis. Hæc Epistola die sexta Junii
 anno millesimo centesimo nonagesimo
 quarto data.

Maluit Dux Austriæ ab excommuni- Rog. p. 748.
 catione non absolvi, quam imperata fa-
 cere. Quod omnium malorum, quæ
 infelicem Principem hoc anno oppres-
 serunt, causam extitisse permultis per-
 suasum. Omnes Ducatus urbes flam-
 mis vastatæ sunt, cunctis incendiis
 originem ignorantibus. Danubius in-
 tumescens ripis superatis non nullas ci-

Sæcul. XII. vitates inundavit, & plus quam decem
 A.C. 1195. hominum millia fluctibus hausta interie-
 runt. Illa æstate exaruerunt arva, her-
 bas & olera vermes, quasi in perniciem
 Austriæ tunc primum nati, consumse-
 runt, Nobilium præcipui tabida lue ex-
 tincti. Verum calamitates, etsi essent
 extremæ, Ducem ad alia consilia arri-
 pienda non permoverunt; sed præfra-
 cte addito jurejurando affirmavit, nihil
 certius fore, quam ut obsides, pro Re-
 ge Angliæ sibi dati, jugularentur, nisi
 ille sine cunctatione quæcunque promi-
 serat impletet. Ecce vero, cum Dux
 eodem anno millesimo centesimo nona-
 gesimo quarto, die post Natalem Domi-
 ni, nempe in Festo S. Stephani, e domo
 exiisset, equus infelici casu corruens Do-
 mini insidentis crus contrivit. Nullum
 supererat ad salutem remedium, quam
 pedem crudeli sed necessaria industria
 amputare, ne pars emortua & sanie ar-
 dens totum corpus corrumperet. Quia
 vero manum operi admoveere nullus
 Chirurgorum audebat, ipse Dux, quo-
 dam Cubiculariorum suorum operam
 commodante, pedem a corpore avulsit,
 tam infeliciter, ut omnes de vita Prin-
 cipis desperarent. Itaque Episcopis &
 Optimatibus, qui ad celebrandam Chri-
 sti Domini Nativitatem advenerant, con-
 vocatis, petiit, ut Sacerdotes ipsum a
 Cen-

Censuris, quas Papa in eum pronuncia-
 verat, absolverent. Responderunt Cle-
 rici omnes, ipsum absolvi non posse, nisi
 jurejurando promitteret, quod in causa,
 de qua agebatur, se judicio Ecclesiæ sub-
 jecturus esset, & nisi Optimates Austria-
 ci pariter juramento se obstringerent,
 quod, si morte abriperetur, ipsi nomine
 defuncti Principis, quæ promississet, im-
 pleturi essent.

His conditionibus absolutus ab ex-
 communicatione Leopoldus obsides Re-
 gi Angliæ reddi jussit, & pecuniam, quam
 debebat, restituit. Quibus peractis e-
 vita decessit. Tum Duce ejus succes-
 sore & non nullis Optimatum ultima
 defuncti mandata perficere recusantibus,
 Clerici funus sepulturæ dari non per-
 miserunt; unde per octiduum corpus
 insepultum mansit, donec cuncti obsi-
 des libertatem recuperassent. Quin e-
 tiam quatuor millia marcarum argenti
 eis oblata sunt, quam pretii partem, pro
 Regis libertate datam, in Angliam re-
 veherent. Sed ea, itineris pericula ani-
 mo præcipientes, accipere ausi non sunt.

§. XLVIII.

*Monachus, Patriarcha Hierosoly-
 mitanus.*

Heraclio in obsidione urbis Acriæ an-
 no millesimo centesimo nonagesimo

Papeb. to. 14.

p. 51.

pri. Rigord. p. 37.